

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De fuga domini Iesu quando turba voluit eum facere regem. Iohannis . vi.
Capitulum. XXXV

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

q̄ ad deū venimus: z specialr̄ inuit
 sibi libo loquor: q̄ in tam longā re/
 gionē ab eo digressi sumus p̄ pec/
 cara. Ad euz igit̄ rediens q̄s: d̄: de
 lōga via venire. Post verba sic di/
 cra fecit omp̄s facta. **Conspice igit̄**
q̄liter illos panes accipiēs: z gra-
rias patris agēs: dedit discipulis
vt apponerēt turbe: z in manib̄ eo-
rū ita multiplicauit: vt oēs p̄ suo
libito comederēt: z multa superes-
sent fragmēta. Cōsidera igit̄ q̄liter
aspicit eos comedere: z in eoz̄ locū
ditare: letat̄. aspice illos etiā quō d̄
isto miraclo admirant̄: vn̄ ad alre
rū inde loquit̄: letant̄: z cum graz-
actiōe manducāt: nō solū copponis
sz salrē aliquit̄ ex ip̄is: z mēt̄s refe-
ctiōnē percipiēt̄. Sz nunqd̄ fuit
ibi dñ̄a nostra vt de panib̄ libēt̄r
mulierib̄ porrigeret: z d̄ eaz̄ recre-
atiōe gauderet. Scriptura de hoc
nō loquit̄. Tu aut̄ meditare prout
dñs tibi dederit.

De fuga dñi Jesu quan-
do turba voluit eum facere
regē. Job. vi. Ca. XXXV

Quāz dñs Jesus satiāuit
 turbas: vt sup̄ius cōtinēt̄:
 voluer̄t eū facere regē. Cō/
 siderabār em̄ q̄ posset eoz̄ necessi/
 tatib̄ subuenire. Dñs at̄ Jesus vi/
 dens volūtātē eoz̄: fugit ab eis in
 montē: ita q̄ illi nō perpendēt̄ nec
 euz̄ inuenire potuer̄t. Noluit ergo
 tp̄aliter honorari. Et vide quō ve/
 re z nō fictē hunc fugit honorem.
 Misit em̄ discipulos per m̄: vt et
 ipse ascendit in montē: vt si eum in
 ter discipulos quererent: ipsum in
 venire nequirit̄. Discipuli aut̄ no-

lebant ab eo separari: sz ip̄e coegit
 eos intrare nauiculā z transfrera/
 re. Bonū erat eoz̄ desiderū. Scilicet
 velle semper cū domino stare: sz
 ip̄e aliter prouidebat. **Conspice er-**
go eos quomodo ab eo inuise de-
scendunt: z quomodo coegit eos:
ostendens penitus se ita velle: q̄ si
ne ip̄o vadunt in nauī. Tunc ipsi
obediērūt: quantūcumq̄ graue et
durū viderēt̄ eis. Sic quot̄idie no-
biscum facit: vellems em̄ bene q̄
nunq̄ a nobis discederet: sed ipse
aliter se habet cū anima: vadit z re-
dit nō p̄ velle suo: sz pro nostro bo-
no. Ideo forte substrabit se: scdm̄
Bernardū: vt auidius reuocetur z
fortius reueat̄. Unde aliquādo si-
mulabat se longius ire: nō q̄ hoc
veller̄: sz quia volebar audire: ma-
ne nobiscū dñe qm̄ aduersperascit.
Est ire quidē dispensatiū: redire
semper voluntariū ergo si morā fe-
cerit: nō tardat quo ad meritū: sed
quo ad vorū. Debet igit̄ anīa deū
inuocare instanter: z interim susti-
nere procellas maris exemplo di-
scipuloz̄ nauem intrantiū z expe-
ctantiū liberationē. Sz redeamus
ad dominū Jesum. Ingressus em̄
discipulis mare: ipse solus ascen-
dit in montem: z sic euasit manus
eoz̄: qui querebant eum. Vides
quanto studio z cautela regnū de-
clinauit z honorē. Exemplū nobis
in hoc dedit vt similiter faciamus
Non em̄ pro se: sed pro nobis fu-
git. Cognoscebat em̄ quantū pec-
catum sit ad honores aspirare: si-
ue prelatiōis z pompe siue scientie.
Et hoc probat̄ multipliciter. Pri-
mo: quia oportet procurare et nu-
trire amicos: quibus babeantur

*Dicitur p̄
 hanc p̄*

honores augeant. Et in hmoi multa faciunt ad amicos coplacentia que sunt extra deum et iusticia: et etiam faciunt fieri. Secundo quod inuidet et detrahunt hntibus ut ipsi honorabiliores habeant: et ita in odium et in inuidiam labunt. Tertio quod se reputat et reputari putat tali honore dignum: et sic cadit in elevationem et superbiam que demergit hominem in profundum: quod de superbis resistit: humilibus autem dat gratiam. Multos habet homines traditores: antequam perueniat ad honorem. Quod est difficilis via. Sed dato quod perveniat: dicit scriptura quod potentes poterit tormenta patient: et non loquitur de solitudinibus et anxietatibus quas deus patitur hic: sed in futuro: quod quasi semper in amaritudinibus est oculus eius et alius sensus: quod sepe invidet cui se posteriorem se dicat: aut putat ab alijs reputari. Si vero velimus ad verum honorem pervenire ascendamus ad christum vel cum christo ad paradisum: sed vix inveniunt qui patienter trahi: qui velint per viam duci mandatorum. Sed multi blandiunt sibi: superbi de honore sciunt: vel sub spe lucri que exercet ad aliorum salutem. Sed utina si fieri posset sic fideliter ministraret sicut fideliter se iugessit: sed forte impossibile presidet est: ut ex amara radice ambitionis fructus charitatis oriat. Nam secundum Crisostomum super Mattheum: Tale quidem est verum honorum: ac si aliquis cum puella speciosa conuerteretur: et legem accipiat ne ipsam unquam oculos iactat impudicos.

Quomodo dominus Jesus oravit in monte et descendens ambulavit super aquas ubi

Petrus missus est. matthei xiiij. Marci. vi. Johannis. vi. Ca. XXXVI

Sicut in superiori tractatu habuisti dominus Jesus coegit discipulos intrare in naviculam: et ipse solus ascendit in montem. Copleamus ergo que dominus Jesus operatus est per illud miraculum de panibus: quia ista materia continua est et ea que in istis tribus tractatibus simul facta fuerit. Ipsam tamen disiunxi ut melius capere posses: et ut eorum moralitates possent melius explicari. Postquam ergo discipuli navem intraverunt: ipse in montem ascendit ubi stetit in oratione usque ad quartam vigiliam noctis. Id est tres partes transierant et quarta restabat. Ex quo habebimus quod dominus Jesus pernoctabat in oratione: et pluries legimus eum orationem intendisse. Conspice igitur eum qualiter orat et se humiliat coram patre: querit solitaria loca: et solus vadit ad ea: affligit se: et vigilat vigiliis longas. Intendit passio: bonus pro omnibus suis: orat tamen non pro se: sed pro nobis tanquam mediator: noster apud patrem. Orat etiam ut exemplum nobis det orandi. Frequenter inde discipulos monuit: et hoc opere comprobavit: unde dicebat eis quoniam oportet semper orare et non deficere: et quomodo importunitas orationis impetrat quod poscit: proponens exemplum de iudice et vidua. Luce. xvij. Notat etiam ad presentiam impetrandi perita. Perire inquit et dabit vobis: proponens illud exemplum. Plus de amico divitis panem pro importunitate perendi impetrans Luce. xi. Est enim virtus eius efficax ad impetrandum omnia proficua: et